

(Energibesparelser i bygninger)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

Anonymiseret

KLAGE FRA [XXX]
OVER Energistyrelsens afgørelse af 11. december 2012
OM energimærkning af ejendom beliggende [XXX], [XXX] – energimærke nr. [XXX].

12. august 2013
J.nr. 1081-12-4-31
ALP-EKN

NÆVNETS Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN- Seniorforsker, civilingeniør Kirsten Engelund Thomsen
SÆTNING Sekretariatschef Jørgen K. Nielsen
I SAGEN

NÆVNETS Energistyrelsens afgørelse af 11. december 2012 stadfæstes.
AFGØRELSE

[XXX] (herefter benævnt klager) har ved klage af 29. december 2012 indbragt Energistyrelsens afgørelse af 11. december 2012 for Energiklagenævnet. Ved afgørelsen fandt Energistyrelsen, at der ikke forelå sådanne særlige omstændigheder i sagen, som gjorde, at Energistyrelsen kunne dispensere fra klagefristens overskridelse.

Sagens baggrund

Klager klagede den 8. februar 2011 til Energistyrelsen over energimærkningen af klagers ejendom beliggende [XXX], [XXX]. Ejendommen er et fritliggende enfamiliehus, som blev opført i 1977.

Energimærket er udført den 3. november 2006 af den personligt beskikkede energikonsulent Ib Frandsen (herefter benævnt energikonsulenten) i sin egen skab af personligt beskikket energikonsulent. Energifkonsulenten var dengang ansat hos OBH Ingeniørservice (herefter benævnt OBH). Energimærkningen blev udført til den tidligere ejer af ejendommen.

Energimærkningen af klagers ejendom er udarbejdet på en standardiseret energimærkningsrapport for den pågældende bygningskategori. Standardformularen for energimærkningsrapporten er udarbejdet af Energistyrelsen. Af

energimærkningens side 4, afsnittet "hvad er energimærkning", fremgår blandt andet følgende:

"[...]

...

Energimærkningen gennemføres af beskikkede energikonsulenter.

...

[...]"

Af energimærkningens side 4, afsnittet om yderligere oplysninger, fremgår følgende om klagemulighed:

"[...]

"Klagemulighed

Såfremt ejer eller køber formoder, at der er fejl/mangler i energimærkningen, skal man i første omgang rette henvendelse til den konsulent, som har udarbejdet energimærkningen. Hvis dette ikke fører til en afklaring, kan man sende en skriftlig klage til Energistyrelsen. Klager vedrørende energimærkninger kan indbringes af ejere af ejendomme, ejerlejligheder og andelslejligheder herunder ejerforeninger og andelsforeninger samt købere af ejendomme, ejerlejligheder og andelslejligheder."

[...]"

12. august 2013

J.nr 1081-12-4-31

ALP -EKN

Side 2 af 16

Energimærkningen blev den 3. november 2006 indberettet til Energistyrelsen. Klager overtog ejendommen den 22. oktober 2010.

Klager klagede den 8. februar 2011 til Energistyrelsen. Klager gjorde blandt andet gældende, at ejendommen havde to energimærkningsrapporter. Den ene blev anvendt ved købet af ejendommen, hvori ejendommen havde fået energimærke B2. Den anden lå på Energistirelsens database på internettet og havde energimærke C1. Begge rapporter havde samme nummer og datering.

Den energimærkningsrapport, som blev anvendt ved klagers køb af ejendommen, havde energimærke B2. Af denne rapport fremgår det af afsnittet om det beregnede varmemeforbrug på side 1, at udgiften pr. år til varme inklusiv moms og afgifter er på 15.000 kr. Forbruget er endvidere anført til 21,6 MWh fjernvarme.

Af den energimærkningsrapport, som fandtes på Energistyrelsens hjemmeside med mærket C1, fremgår det af afsnittet om beregnet forbrug på side 1, at udgiften pr. år til varme inklusiv moms og afgifter er på 16.000 kr. Forbruget er endvidere anført til 23,7 MWh fjernvarme.

I rapporten med mærket B2 (anvendt ved købet) findes endvidere et afsnit på side 3 om oplyst forbrug, som ikke fremgår af rapporten med mærket C1 (Energistyrelsens hjemmeside). Af dette afsnit fremgår følgende:

- I perioden 1. april 2005 til 31. marts 2006, var udgiften til varme på 12.392 kr., og forbruget lå på 19.427 KWh fjernvarme/år.
- Der er god overensstemmelse mellem det oplyste og det beregnede forbrug af varme, og at den mindre variation kan eventuelt skyldes beboernes alderssammensætning, levevaner eller lignende.

12. august 2013

J.nr 1081-12-4-31

ALP –EKN

Udover ovennævnte er de to energimærkningsrapporter enslydende.

Side 3 af 16

Under sagens behandling ved Energistyrelsen rettede klager den 7. marts 2011 henvendelse til OBH, der besvarede klagers henvendelse på vegne af energikonsulenten. OBH svarede til klager, at OBH afviste at behandle klagen.

Energistyrelsen afviste ved afgørelse af 11. december 2012 at behandle klagen, da klagefristen på et år fra indberetningen af energimærkningen var overskredet. Klagen indbragte herefter sagen for Energiklagenævnet.

Den påklagede afgørelse

Af Energistyrelsens afgørelse af 11. december 2012 fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Energistyrelsen har truffet afgørelse vedrørende din klage af 8. februar 2011 over ovennævnte energimærkningsrapport. Energistyrelsen beklager den lange sagsbehandlingstid.

Energistyrelsens afgørelse

Energistyrelsen kan ikke behandle klagesagen, idet klagefristen er overskredet.

Klagen

Du har klaget over følgende forhold:

- At du som køber af ejendommen fik udleveret en energimærkningsrapport af ejendomsmægleren, som ikke er identisk med den digitale version af energimærkningen. De to rapporter har samme energimærkningsnummer og datering. I papirversionen er energimærket B2, mens det er C1 i den digitale version.

- At der mangler oplysninger i begge rapporter om el-gulvvarme i gangen i stueetagen og en el-radiator i et toilettrum på 1. sal.

Idet klagefristen er overskredet har vi anset din klage som en ansøgning om dispensation fra klagefristen.

Sagens omstændigheder

Det fremgår af boligejer.dk, at du har overtaget ejendommen på [XXX] med skødedato 22. oktober 2010. Du har i klagen oplyst, at du i forbindelse med overtagelsen fik udleveret en energimærkningsrapport, hvor det fremgår, at ejendommen har fået energimærket B2. Du har indsendt en kopi af denne rapport til Energistyrelsen.

12. august 2013

J.nr 1081-12-4-31

ALP –EKN

Side 4 af 16

Det fremgår af Energistyrelsens database over indberettede energimærkninger, at den registrerede energimærkning af ejendommen er C1.

Ved en sammenligning af de to rapporter er der desuden forskel i ”Beregnet varmemeforbrug”.

De to rapporter har samme nummer og gyldighedsdato.

Der er ikke i rapporterne angivet en klagefrist.

Retsgrundlag

Energistyrelsens afgørelse i sagen er truffet i henhold til § 45, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012 om energimærkning af bygninger og § 60, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger.

Energistyrelsens begrundelse

Ansøgning om dispensation

Af den indsendte klage fremgår det, at energimærket, som der klages over, er udarbejdet den 3. november 2006.

Det fremgår af § 60, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger, at klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energikonsulenters og energiledelseskonsulenters ydelser, der er udført efter reglerne i lov nr. 485 af 12. juni 1996 om fremme af energi- og vandbesparelser i bygninger og regler fastsat i medfør heraf, bekendtgørelse nr. 1294 af 13. december 2005 eller bekendtgørelse nr. 1731 af 21.

december 2006 om energimærkning af energimærkningens indberetning, færdigbehandles efter reglerne i den Håndbog for Energikonsulenter, som var gældende på tidspunktet for energimærkningens indberetning. Alle øvrige forhold i sagerne behandles efter regler i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008.

Dette betyder, at spørgsmålet om klagefrister behandles efter reglerne i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger.

Det fremgår af § 49, stk. 1 i denne bekendtgørelse, at klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger og andre ydelser udført af personligt beskikkede energikonsulenter i deres egenskab af personligt beskikkede energikonsulenter behandles af Energistyrelsen. Klagen skal være modtaget i Energistyrelsen senest 1 år efter indberetningen af energimærkningsrapporten.

Da energimærkningen er registreret den 3. november 2006 udløb fristen for at klage således den 3. november 2007. Klagen er dateret den 8. februar 2011 og er således modtaget over 3 år efter klagefristens udløb.

Det følger af Energiklagenævnets praksis, at den 1-årige klagefrist, som var gældende efter 2008-bekendtgørelsen, er en forældelsesfrist. Der kan derfor som udgangspunkt ikke klages over energimærkninger efter et år efter indberetningen, ligesom fristen ikke kan udsættes. Uanset at klagefristen ikke kan suspenderes følger det dog ligeledes af Energiklagenævnets praksis, at en for sent indgivet klage i særlige tilfælde vil kunne behandles (oprejsningsbevilling). Der vil i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt en for sent indgivet klage kan realitetsbehandles, kunne lægges vægt på bl.a. klagefristens længde, fristoverskridelsens længde, om der foreligger undskyldelige grunde, afgørelsens betydning for klager samt hensynet til modstående interesser mellem klager og den energikonsulent, der har udarbejdet energimærkningen.

Det fremgår desuden af Energiklagenævnets afgørelse af 13. juli 2010 (j.nr.: 1081-15), at "Et energimærke af en ejendom er en ydelse, der er udført mod vederlag af en af Energistyrelsen beskikket energikonsulent. Et energimærke er således ikke en afgørelse i forvaltningsretlig forstand". Dette medfører, at der ikke med henvisning til reglerne om klagevejledning i forvaltningsloven er pligt til at give behørig klagevejledning med den konsekvens, at

12. august 2013

J.nr 1081-12-4-31

ALP –EKN

Side 5 af 16

en ufuldstændig klagevejledning medfører suspension af klagefristen.

Uanset dette har Energiklagenævnet i enkelte tilfælde tillagt det vægt, at klagefristen ikke fremgår af energimærkningsrapporten.

Energistyrelsen finder imidlertid efter en konkret vurdering ikke, at der i denne sag foreligger sådanne særlige omstændigheder, der gør, at klagen skal realitetsbehandles på trods af fristoverskridelsen. Energistyrelsen lægger herved afgørende vægt på, at der er modstående interesser mellem klager og den energikonsulent, der har udarbejdet energimærket, og at klagen er indgivet over 3 år efter fristens udløb, hvilket er en væsentlig fristoverskridelse.

12. august 2013

J.nr 1081-12-4-31

ALP –EKN

Side 6 af 16

Energistyrelsen finder ikke, at det forhold, at du først har købt ejendommen i 2010, kan føre til et andet resultat.

Energistyrelsen afviser derfor at realitetsbehandle din klage.

Vi skal dog beklage, at du ikke på et tidligere tidspunkt er gjort bekendt med, at klagefristen er overskredet.

Afviselserne i de to energimærkningsrapporter

Da fristen for at klage over energimærkningen er overskredet, har Energistyrelsen bestemt ikke at foretage yderligere vedrørende de afviselser, der er mellem den af dig fremlagte papirversion og den digitale version af energimærkningsrapporten.

Energistyrelsen kan imidlertid oplyse, at det edb-teknisk ikke er muligt at indberette flere energimærkninger med samme dato og energimærkenummer på den samme bygning.

Ifølge § 9 i bekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012 får en energimærkning først gyldighed, når den er indberettet. De indberettede energimærkninger registreres herefter elektronisk i Energistyrelsens database over indberettede energimærkninger. Det er således den energimærkningsrapport, som fremgår af denne database, som er den gyldige energimærkning.

Det er Energistyrelsens umiddelbare opfattelse, at der må være sket en manuel tilretning i den rapport, som du fik udleveret i forbindelse med købet.

Vi har til din orientering vedlagt en kopi af de data, som ligger til grund for energimærkningen (kontrolrapport).

[...]"

Klagers synspunkter og bemærkninger

Klager finder, at klagen over energimærkningsrapporten skal realitetsbehandles af Energistyrelsen på trods fristens overskridelse. Til støtte herfor har klager navnlig anført følgende:

- Energimærket, som blev anvendt ved købet af ejendommen, er bedre end det energimærke, der fremgår af energimærkningen som lå på Energistyrelsens database på internettet. Forudsætningen for købet af ejendommen er dermed bortfaldet.
- I begge energimærkningsrapporter mangler der oplysninger om el-gulvvarme i gangen i stueetagen og en el-radiator, som er den eneste opvarmningskilde på toilettet på 1. sal.
- Bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 var ikke gældende på det tidspunkt, hvor klager indbragte klagen til Energistyrelsen den 8. februar 2012. Retsgrundlaget for Energistyrelsens afgørelse er dermed forkert, og afgørelsen er derfor ugyldig.

12. august 2013

J.nr 1081-12-4-31

ALP –EKN

Side 7 af 16

Energikonsulentens synspunkter og bemærkninger

Energikonsulenten er under sagens behandling ved Energiklagenævnet repræsenteret af OBH. OBH er ikke fremkommet med bemærkninger til sagen, men har alene henvist til det materiale, som allerede foreligger.

Af OBH's e-mail til klager af 26. marts 2011 fremgår følgende:

- Det er en fejl i indberetningsprogrammet, som har medført, at der findes to forskellige energimærkningsrapporter. Det har en energikonsulent ikke nogen indflydelse på.
- Beregningsresultatet ligger og vipper på overgangen mellem de to mærker. Dette må være årsagen til forskellen i de to mærker.
- Det har ikke nogen betydning for energimærkningens resultat, at der ikke er anført oplysninger om (el)gulvvarme i gangen og elvarme på toilettet. Det skyldes, at der kun anvendes en opvarmningsform i beregningen - fjernvarme - som er hovedopvarmningskilde. Det er ikke muligt at adskille de fjernvarmeopvarmede arealer fra de elopvarmede arealer i sådan en beregning. Gulvvarmen er desuden at betragte som

”komfortvarme” frem for en egentlig opvarmningskilde, især hvis der også findes en radiator i rummet.

- Elvarme er naturligvis dyrere end fjernvarme, men der er ikke tale om en betydelig ekstra udgift, slet ikke i relation til en energimærkning.

Energistyrelsens udtalelse til sagen

Energistyrelsen finder, at afgørelsen af 11. december 2012 skal stadfæstes. Energistyrelsen henholder sig i den forbindelse til det i afgørelsen anførte. Energistyrelsen har endvidere anført følgende:

- Det korrekte retsgrundlag for afgørelsen er energimærkebekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008. Dette skyldes overgangsreglerne i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008, hvoraf det fremgår, at energimærkninger, der er udarbejdet efter energimærkningsbekendtgørelse nr. 1294 af 13. december 2005, behandles efter reglerne i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008.

12. august 2013

J.nr 1081-12-4-31

ALP –EKN

Side 8 af 16

Retsgrundlaget

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger¹ fastsætter bl.a. de overordnede regler for energimærkning af bygninger. I medfør af en række af lovens bestemmelser kan klima-, energi- og bygningsministeren fastsætte nærmere regler om bl.a. energimærkning, godkendelse af energikonsulenter og certificerede energimærkningsfirmaer. De nærmere regler herom fremgår af energimærkebekendtgørelsen².

Da energimærkningen blev indberettet den 3. november 2006, var det energimærkningsbekendtgørelse nr. 1294 af 13. december 2005, som var gældende. Denne bekendtgørelse blev afløst af energimærkningsbekendtgørelse nr. 1731 af 21. december 2006, som igen senere blev afløst af energimærkebekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008, som trådte i kraft den 10. april 2008. Af overgangsbestemmelserne i bekendtgørelse nr. 228, § 60, stk. 1, fremgår blandt andet følgende:

”[...]

§ 60. Klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energikonsulenters og energiledelseskonsulenters ydelser, der er udført efter reglerne i lov nr. 485 af 12. juni 1996 om fremme af energi- og vandbesparelser i bygninger og regler fastsat i medfør heraf, bekendtgørelse nr. 1294 af 13. december 2005 eller bekendtgørelse nr. 1731 af 21. december 2006 om energimærkning

¹ Lovbekendtgørelse nr. 636 af 19. juni 2012 om fremme af energibesparelser i bygninger.

² Bekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012 om energimærkning af bygninger.

af bygninger, færdigbehandles efter reglerne i den Håndbog for Energikonsulenter, som var gældende på tidspunktet for energimærkningens indberetning. Alle øvrige forhold i sagerne behandles efter reglerne i denne bekendtgørelse.

...

[...]”.

Af energimærkningsbekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008, § 49 og § 51, fremgår bl.a. følgende vedrørende klager:

12. august 2013

J.nr 1081-12-4-31

ALP –EKN

Side 9 af 16

”[...]

§ 49. Klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger og andre ydelser udført af personligt beskikkede energikonsulenter i deres egenskab af personligt beskikkede energikonsulenter behandles af Energistyrelsen. Klagen skal være modtaget i Energistyrelsen senest 1 år efter indberetningen af energimærkningsrapporten. Klage kan indbringes af

- 1) ejere, jf. § 1, stk. 2, nr. 12,
- 2) ejere af ejerlejligheder og
- 3) købere eller erhververe af energimærkede ejendomme eller lejligheder.

Stk. 2. Klage over forhold omfattet af stk. 1 indgives på et skema, som udarbejdes af Energistyrelsen.

[...]

§ 51. Følgende afgørelser truffet af Energistyrelsen kan påklages til Energiklagenævnet

- 1) Den, der som ejer m.v. indgiver klage over energimærkninger som nævnt i § 49, stk. 1, kan påklage Energistirelsens afgørelse af klagesagen.

...

[...]”.

Da klager indgav klagen til Energistyrelsen den 8. februar 2011, var det bekendtgørelse nr. 61 af 27. januar 2011, som trådte i kraft den 1. februar 2011, som var gældende. Af overgangsbestemmelsen i denne bekendtgørelses § 49, stk. 1, stk. 6, nr. 1, stk. 7 og stk. 8, fremgår følgende:

”[...]

§ 49 Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. februar 2011 jf. dog stk. 3-5.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger, jf. dog stk. 6, 7 og 8.

...

Stk. 6. Følgende bestemmelser om personligt beskikkede energikonsulenter, om fast etablering som personligt beskikket energikonsulent og om registrerede energikonsulentfirmaer, finder anvendelse til og med den 30. april 2011:

- 1) § 1, stk. 2, nr. 4, 7 og 9, § 7, § 8, stk. 5, 1. pkt., § 15, § 20, §§ 30-32, §§ 38-42, § 43, stk. 1-3 og 5 og 6, §§ 44-46, § 47, stk. 1 og 2, §§ 48-49, § 51, stk. 1, nr. 3 og 4, stk. 2 og 3, § 53, stk. 1, nr. 2 og 3, § 54, § 55, stk. 2, § 58, § 59, stk. 2 og 3, og § 61 i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger,

...

Stk. 7. Personligt beskikkede energikonsulenter og fast etablerede tjenesteydere, der i henhold til stk. 6, kan udføre energimærkninger til og med den 30. april 2011, skal udføre energimærkningen på grundlag af reglerne i denne bekendtgørelse.

Stk. 8. Klager i relation til energimærkninger, der er udført i henhold til stk. 6, jf. stk. 7, af personligt beskikkede energikonsulenter og tjenesteydere, der har været fast etablerede som personligt beskikkede energikonsulenter, færdigbehandles efter bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger.

[...].”

12. august 2013

J.nr 1081-12-4-31

ALP –EKN

Side 10 af 16

Bekendtgørelse nr. 61 af 27. januar 2011 er senere afløst af bekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012. Af overgangsbestemmelsen i denne energimærkningsbekendtgørelse § 45, stk. 5, fremgår det, at klager og sager om kvalitetssikring i relation til energimærkninger, der er udført i henhold til bekendtgørelse nr. 228 af 7. januar 2008 af personligt beskikkede energikonsulenter, behandles efter reglerne i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008:

”[...]

§ 45. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2012.

...

Stk. 5. Klager og sager om kvalitetssikring i relation til energimærkninger, der er udført enten i henhold til § 49, stk. 6, jf. stk. 7, i bekendtgørelse nr. 61 af 27. januar 2011, eller i henhold til bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger, af personligt beskikkede energikonsulenter og tjenesteydere, der har været fast etablerede som personligt beskikkede energikonsulenter, behandles efter bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 om energimærkning af bygninger, jf. dog § 48, stk. 1.

[...].”

Af energimærkningsbekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012, § 48, stk. 1, fremgår følgende:

”[...]

§ 48. Klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger og andre ydelser udført af personligt beskikkede energikonsulenter, uvildige eksperter eller af certificerede energimærkningsfirmaer samt sager om kvalitetssikring skal behandles efter de retningslinjer (Håndbog for Energifirmaer), som var gældende på tidspunktet for energimærkningens indberetning. Alle øvrige forhold i sagerne behandles efter reglerne i denne bekendtgørelse.

[...]”.

12. august 2013

J.nr 1081-12-4-31

ALP –EKN

Side 11 af 16

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet har tidligere truffet afgørelser om den etårige klagefrist i energimærkningsbekendtgørelsens § 49³ i energimærkningsbekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008. Af nævnets praksis fremgår, at nævnet forstår bestemmelsen som en forældelsesregel. Der kan således som udgangspunkt ikke klages over energimærker efter et år efter indberetningen af energimærket til Energistyrelsen. Energistyrelsen eller Energiklagenævnet kan dog i visse særlige tilfælde behandle en for sent indgivet klage (oprejsningsbevilling).

Ved afgørelse af 14. december 2009 (j.nr. 1081-3) behandlede Energiklagenævnet en klage over Energistyrelsens afgørelse af 30. marts 2009, hvorved Energistyrelsen fandt, at klagefristen i henhold til § 49, stk. 1, i energimærkebekendtgørelsen var overskredet. Energimærket var udarbejdet den 8. marts 2007, og klager indbragte det for Energistyrelsen ved klage af 24. april 2008. På trods af klagefristens overskridelse realitetsbehandlede Energistyrelsen dog den konkrete sag. Energiklagenævnet stadfæstede Energistyrelsens afgørelse.

(J.nr. 1081-3)

Energistyrelsen henviste herved til, at klagefristen udløb den 8. marts 2008, at ejendommen først blev overtaget af klager den 7. april 2008, at den 1-årige klagefrist ikke fremgik klart af afsnittet om klagemulighed i energimærkningsrapporten, samt at Energistyrelsen ved indbringelsen af klagen ikke havde oplyst klager om, at klagen var forældet. Energistyrelsen behandlede på denne baggrund klagen, uanset at klagefristen var overskredet. Energiklagenævnet stadfæstede Energistyrelsens afgørelse under henvis-

³ 1-årsfristen i § 49 i bekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 er nu videreført i § 37 i bekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012.

ning til de af Energistyrelsen anførte grunde, samt det forhold, at klagen var indgivet relativ kort tid efter klagers overtagelse af ejendommen.

Ved afgørelse af 14. december 2009 (j.nr. 1081-4) fandt Energiklagenævnet efter en konkret vurdering, at der ikke forelå sådanne særlige omstændigheder, der gjorde, at en klage over et energimærke skulle behandles på trods af en overskridelse af klagefristen.

(J.nr. 1081-4)

Energiklagenævnet lagde navnlig vægt på, at der i sager om klager over energimærker i almindelighed foreligger modstående interesser mellem klager og den energikonsulent, der har udarbejdet energimærket. Energiklagenævnet lagde endvidere vægt på, at klagen blev indgivet mere end fem måneder efter, at klager havde overtaget ejendommen. Det af klager anførte om, at klager først kunne konstatere de anførte fejl i energimærkningen, da efteråret satte ind, kunne ikke føre til et andet resultat. Hertil bemærkede Energiklagenævnet, at energimærket var udtaget til teknisk revision af Energistyrelsen, hvorved klagers interesser i et vist omfang ville blive tilgodeset. Energiklagenævnet stadfæstede på den baggrund Energistyrelsens afgørelse om at afvise at realitetsbehandle klagen.

12. august 2013

J.nr 1081-12-4-31

ALP –EKN

Side 12 af 16

Der kan endvidere henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 13. juli 2010 (j.nr. 1081-15). Ved afgørelsen stadfæstede Energiklagenævnet Energistyrelsens afgørelse om, at klagen ikke kunne behandles, da den var indgivet for sent.

(J.nr. 1081-15)

Energimærket var udarbejdet og indberettet den 24. maj 2007. Klager indbragte energimærket for Energistyrelsen ved klage af 12. maj 2009. Energistyrelsen afviste at behandle klagen, idet klagefristen var overskredet med næsten et år, og idet styrelsen vurderede, at der ikke forelå sådanne ganske særlige omstændigheder, der bevirkede, at styrelsen kunne se bort fra overskridelsen af klagefristen og realitetsbehandle klagen. Energiklagenævnet stadfæstede Energistyrelsens afgørelse. Energiklagenævnet bemærkede i den forbindelse bl.a., at et energimærke ikke er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, hvorfor der ikke i henhold til forvaltningslovens § 25, er pligt til at give behørig klagevejledning med den konsekvens, at en ufuldstændig klagevejledning medfører suspension af klagefristen. Det forhold, at den 1-årige klagefrist ikke fremgik af energimærket førte derfor ikke til, at en

ufuldstændig klagevejledning medførte suspension af klagefristen. Energiklagenævnet bemærkede i den forbindelse endvidere, at selvom klagefristen ikke kunne suspenderes, vil en for sent indgivet klage i visse særlige tilfælde på ulovbestemt grundlag kunne behandles (oprejsningsbevilling). Under henvisning til den forvaltningsretlige teori og litteratur fandt Energiklagenævnet efter en konkret vurdering herefter ikke, at der forelå sådanne særlige omstændigheder, at klagen kunne realitetsbehandles på trods af overskridelsen af klagefristen. Nævnet lagde i den forbindelse vægt på, at der i sager om klager over energimærkninger i almindelighed foreligger modstående interesser mellem klager og den energikonsulent, der har udarbejdet energimærket, og at klagen blev indgivet mere end 1 år efter at klagefristen udløb samt mere end 2 år efter, at klager flyttede ind i ejendommen. Det af klager anførte om, at det var vanskeligt for klager at fremskaffe et eksemplar af energimærkningen, og at energimærkningen af ejendommen først blev indberettet måneder efter, at der blev givet indflytningstilladelse og indflytning fandt sted, kunne ikke føre til et andet resultat, da klager havde haft mulighed for at lade energimærkningen udarbejde for sælgers regning, jf. § 6, stk. 2, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

12. august 2013

J.nr 1081-12-4-31

ALP –EKN

Side 13 af 16

Energiklagenævnet har også i en række nyere afgørelser behandlet spørgsmålet om overskridelse af et-års fristen. Afgørelserne er offentliggjorte i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menupunktet "afgørelser" (lov om fremme af energibesparelser i bygninger).

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Denne sag drejer sig om, hvorvidt Energistyrelsen skal behandle klagers klage over energimærkningen, selv om klagen er indgivet til Energistyrelsen senere end ét år fra energimærkningens indberetning. Energimærkningen er udarbejdet af en personligt beskikket energikonsulent i sin egenskab af personligt beskikket energikonsulent.

Det fremgår af Energistyrelsens afgørelse af 11. december 2012, at Energistyrelsen har behandlet klagers klage som en anmodning om dispensation fra klagefristen. Energiklagenævnet bemærker hertil, at Energistyrelsen reelt har behandlet klagen som en klage efter energimærkningsbekendtgørelsens regler. Energiklagenævnet lægger til grund, at klagers henvendelse til Energistyrelsen af 8. februar 2011 er en klage over energimærkningen af 3. november 2006.

Energiklagenævnet finder, at denne sag skal behandles efter klagereglerne i energimærkningsbekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008. Dette skyldes over-

gangsbestemmelserne i energimærkningsbekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008 samt overgangsbestemmelserne i nugældende energimærkningsbekendtgørelse nr. 673 af 25. juni 2012, jf. ovenstående afsnit om retsgrundlaget for denne afgørelse.

Klager over faglige og kvalitetsmæssige forhold vedrørende energimærkninger udført af personligt beskikkede energikonsulenter skal efter klagereglerne i indgives til Energistyrelsen, hvor klagen skal være modtaget senest et år efter indberetningen af energimærkningen, jf. § 49, stk. 1, i energimærkningsbekendtgørelse nr. 228 af 7. april 2008.

Energimærkningen er indberettet til Energistyrelsen den 3. november 2006. Klagen skulle således senest være modtaget i Energistyrelsen den 3. november 2007 for at være rettidig. Klager har imidlertid først klaget den 8. februar 2011. Klagen er således modtaget i Energistyrelsen ca. tre år og tre måneder efter fristens udløb.

På tidspunktet for energimærkets udarbejdelse indeholdt standardformularerne for energimærkningsrapporter ikke oplysninger om den etårige klagefrist/forældelsesfrist. Formularerne var i medfør af dagældende energimærkningsbekendtgørelsens § 8, stk. 2, udarbejdet af Energistyrelsen, og de beskikkede energikonsulenter havde pligt til at anvende disse standardformularer. Energimærkningsrapporten for klagers ejendom er udført på en sådan standardformular.

Energiklagenævnet bemærker, at det er uhensigtsmæssigt, at klagefristen/forældelsesfristen ikke fremgår af energimærkningsrapporten for klagers ejendom. Dagældende energimærkningsbekendtgørelse indeholder imidlertid ikke en regel om, at klagefristen skal fremgå af standardformularerne for energimærkningsrapporter. Som det ligeledes fremgår af Energiklagenævnets praksis ovenfor, er et energimærke ikke en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, hvorfor der ikke i henhold til forvaltningslovens⁴ § 25 er pligt til at give behørig klagevejledning i energimærkningsrapporten med den konsekvens, at en ufuldstændig klagevejledning medfører suspension af klagefristen. Det forhold, at den etårige klagefrist/forældelsesfrist ikke fremgår af energimærket, kan derfor ikke føre til, at klagen skal behandles trods fristoverskridelsen.

12. august 2013

J.nr 1081-12-4-31

ALP –EKN

Side 14 af 16

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 988 af 9. oktober 2012. Af forvaltningslovens § 25, stk. 1, fremgår det, at afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist.

Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse, at Energistyrelsen senere har ændret standardformularerne, og at klagefristen/forældelsesfristen på et år nu fremgår af standardformularerne for energimærkningsrapporter.

Det følger af Energiklagenævnets praksis, at den etårige klagefrist i energimærkebekendtgørelsen er en forældelsesfrist. Der kan derfor som udgangspunkt ikke klages over energimærker senere end et år efter indberetningen til Energistyrelsen. Der henvises i den forbindelse til ovenstående afsnit om "Energiklagenævnets praksis". Uanset at klagefristen ikke kan suspenderes, følger det dog af Energiklagenævnets praksis, at en for sent indgivet klage i særlige tilfælde vil kunne behandles (oprejsningsbevilling). Der vil i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt en for sent indgivet klage kan behandles, kunne lægges vægt på bl.a. klagefristens længde, fristoverskridelsens længde, om der foreligger undskyldelige grunde, afgørelsens betydning for klager samt hensynet til modstående interesser. Der kan læses mere om oprejsningsbevilling i bl.a. bogen "Forvaltningsret" af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., 2. udgave 2002, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, side 980 ff.

12. august 2013

J.nr 1081-12-4-31

ALP –EKN

Side 15 af 16

Efter en konkret vurdering finder Energiklagenævnet, at der i nærværende sag ikke foreligger særlige forhold eller undskyldelige grunde, der gør, at klagen skal realitetsbehandles på trods af fristoverskridelsen. Energiklagenævnet finder, at der i nærværende sag foreligger modstående interesser mellem klager og den energikonsulent, der har udarbejdet energimærket. Energiklagenævnet har lagt vægt på, at energikonsulenten ikke - af klager eller andre - blev orienteret om sagen før 7. marts 2011, hvorved energikonsulenten med rette har kunnet indstille sig på, at der ikke ville blive klaget over energimærket. Energiklagenævnet har endvidere lagt vægt på, at klagen er indgivet væsentlig senere end klagefristens udløb. Klagen blev således indgivet ca. tre år og tre måneder efter fristens udløb. Det forhold, at klager klagede ca. tre måneder og to uger efter, at klager den 22. oktober 2010 overtog ejendommen, kan ikke føre til andet resultat. På denne baggrund kan Energiklagenævnet ikke give medhold i klagen, og Energistyrelsens afgørelse stadfæstes.

Energiklagenævnet har lagt den indberettede energimærkning, der fremgår af Energistyrelsens database, til grund. Såfremt der forbindelse med ejendoms-handlen er udleveret et andet energimærke i papirversion til klager, der måtte afvige fra den digitale version af energimærkningen i Energistyrelsens database, er der tale om et civilretligt anliggende mellem køber (klager) og sælgeren af ejendommen. Energistyrelsen og Energiklagenævnet har ikke kompetence til at behandle sådanne civilretlige spørgsmål, der ikke er omfattet af energimærkningsbekendtgørelsen. Eventuelle civilretlige tvister kan af sagens parter indbringes for de almindelige domstole til afgørelse.

Energiklagenævnet kan vejledende oplyse, at Energistyrelsen i visse tilfælde kan udtage energimærkninger til teknisk revision i forbindelse med kvalitets-sikring af energimærkningsordningen. Klagefristen på ét år angår ikke denne tilsyns- og kontrolfunktion. Energiklagenævnet har ikke herved taget stilling til, om Energistyrelsen bør udtage energimærkningen til revision, eller om der er fejl/mangler ved energimærkningen.

Energiklagenævnets afgørelse

Energistyrelsens afgørelse af 11. december 2012 stadfæstes.

12. august 2013

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 17. juni 2013 og efterføl-gende ved skriftlig behandling.

J.nr 1081-12-4-31
ALP –EKN

Afgørelsen er truffet i henhold til § 29, stk. 1, i lov om fremme af energibespa-relser i bygninger.⁵

Side 16 af 16

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjem-meside.

På nævnets vegne

Poul K. Egan
Nævnensformand

/Annemette Lomholt Gade
Fuldmægtig, cand.jur.

⁵ Lovbekendtgørelse nr. 636 af 19. juni 2012.